Κώδιξ Α' εν περγαμήνῃ φύλλον 20 μαλακών, σχήμα 15 επί πάχος 13. Δεχετ. 828. miniatures ?

Χειρόγραφον ~~σαρ~~ c. X αιώνος. Εν αρχή του κώδικος τούτου ύμνος ή ακροστιχίς "Ύμνοι των ναούων του Σιναγρείου. Ευσέβιος Καρπαθή αγωνιά σε αδελφέ εν Κυρίω χαίρειν". Το πέρας αρχαίας Αρμένιος μεν ο Αγιασφείς σοφίαν εν ιερά χειροτονίαν και σοφόν ~~εν αρχιεπισκόπος~~ αρχιεπισκόπος του δια Ιεσάρων ημών καθ' ημέρα ~~ποιμ~~ σιον Σιναΐτου....." Μετά ταύτα αρχαίας 7 ονόματα ναούων των Σιναγείων ~~γράφει~~ υπογεγραμμένοι δια ~~μεν~~ βάρους Εν αρχή του κατά Μαλδαίον Σιναγείου ύπαρχε εν χειρόγραφον ή ύμνων του Μαλδαίου και εν άλλο του Αγίου. Λόγον άξιον εν τη παραγράφω του Αγίου ύπαρχει δη κατά το αρχαιότερον έθος, ούτε υπόπτωμεν εν τάξει σαρκοφάγους και καταστρεβών και εν άλλαις αρχαιοτάταις παραγράφοις, ο Αγιος κρατεί το Σιναγείον δια του ξυλίνου αυτού και ουχί δια του χειρός αυτού εν ένδειξιν του ιδίου Σιναγείου κτίστου.

Τούτο δίδωσιν η ιστορία Σμυρνιάς μη ανοικτέουσα ~~ποτέ~~ ούτε εν τοις ιερείοις αυτά εν τοις δείπνοις και ιδιοκτήτη ή τα ανάγκαις κρατούντων αυτό το Σιναγείον δια γεμάτων χειρών. +

Κατά Μάρκον. Μετά τον ορίσμον των κτημάτων του Μάρκου ύπαρχουσι γεγραμμένα τα εξής.

"Ποσα ορί χρι~~σον~~σο δημόσιος "ίδρυσα Πέτρος Καρίσσων εδίδασκεν από δόμα[τος] ερείπιον Ενδάδε Μάρκος άμμε και εν σχι~~σον~~σμα ίδιον λόγισμα και μεγάσσων ύπαρχος άλλος ιδιόκτη.

Μετά ταύτα ύστερον η ιδιών του Μάρκου γέρων τος τα βυζαντινά παρυγά

Μαλδαίος

Μετά ταύτα ~~ανα~~ ορίσμης των ~~ανα~~ γραφείων του Μαλδαίου, ~~μ~~ ~~ο~~ ~~ρ~~ ~~ε~~ ~~ν~~ εν ελληνικόν εν φύλλον.

Τιν τό τίχος του σιαγγείου του Μαλδαίου ιδού τα εξής.

"Τίχος του κατά Μαλδ. Σιαγγ. γραφείσα υπό αυτού του Μαλδ. Ελεαίδ δια τάυτα μετά χρόνους η δι' χρεών αυτάρκειας ~~ου~~ και εν Ιερουσαλήμ ειδοδιδ. τος ύλα αρμενιστί υπό Ιωάννου φίχος ,ϐχ

Μάρκος

Εἰς τὸ ἔργον τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου. "Τόπον ὅν κατὰ Μαρ. εὐαγγέλιον νοσφεύσας ἐν Ρώμῃ, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σεφηνοῦ λόγου τοῦ ἐξ ὄνομος κατόπτου τοῦ Ἡσαΐου τὴν ὀλιγωλυκὴν μνήμα τοῦ ~~Εὐαγγελίου~~ δικαίου.

καὶ ἐν ἄλλῳ φύλλῳ ὁ λέων πρᾶξιν τὸ εὐαγγέλιον. Θρονάζει δὲ μὲ τὸ δίκερον σύμβολον τῶν Ἑβραίων θυρεοπρακίας.†

Μετὰ τὰς νοοδέσεις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ νοάρχουσι τὰ ἔξῆς:

Λουκᾶς ποιόδυρος ἀμετόρφης ἐστίλαρ
Ἀδανάτου χρεῖος γίνας καὶ δίουμα ἔργα.
Ἀθρεύκος κατέχει καὶ ἐν δάκρυ ἄφρεσσα ἀνάσας.

Καὶ σάρκ ἐκ μύμβοος χορῶν μεγάφωνον ἐδέχθη.

Ἔνθα δ' ὄν.

Λουκᾶς

Ἡ εἰκὼν τοῦ Λουκᾶ εἶναι λόγον ἀξία διὰ τὴν γνωστὴν ὀλιγολογίαν τῆς τέχνης, ἀναμιμνήσκουσαν ἀρχαίαν δλάδοσιν ἐν ἐνδυμάτων. Ὁ Λουκᾶς φέρει κόμμα φαρὶ τὴν ἀρχαίαν ἐρατεινὴν κουρὰν (tonsura = σαφαρ ὄρα).

Εἰς τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λ' ἀνδρῶν γραμμαί τοῦ εἶναι γεγραμμένοι ἐξῆς συμπίνοντες.

"Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον τοῦτο ἐξεδόθη κατὰ χρόνους διακόσια τὰ τῆς χριστοῦ ἀναλήψεως, ἐξεδόθη δὲ παρὰ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας ὀρθοῦ ὄν καὶ αἱ πράξεις.

Ἐνδυν ἀμφοτέρων κλαρὶ ἐστὶ τὸ κόκκον ἀσκὴ θλίψεως ἔργον

Ὁ Ἰωάννης ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ παρίσταται γέρων καθήμενος ἐν τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ τῆς Ἐφέσου παρίσταται ὁ ἀετός, τὸ σύμβολον τῆς ἐξοχῆς διανοήματος αὐτοῦ ἐννοίας, καὶ τοῦ σύμβολον. Μετὰ τὴν ἔνοδον τοῦ Ἐκκλησίου ἄρχεται ἀρίστως τὸ κήρυγμα ἀπὸ τῶν ὀρειχάλκων. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἐκκλησίου: ἐγράφη τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίον μετὰ τὸ χρόνους τῆς τοῦ χριστοῦ Ἀναλήψεως υἱοῦ Δαμασκηνοῦ.

Βεστὴς δόξωνος Ἰωάννης παναγιότατος.
Πρωτοτόκον σοφίας ἐπουράνιον πῦρ τὸ χάριν σφυροῦσαν γενέτωρ δεῦτε δεῦτε αὐτοφύνδον.

Μετὰ τοῦ Ἰωάννου νοῦς χαὶ ἐξῆς ὀρεινῶν.
Τὸ σαφὲς ἐν μυριβάνοις χειρόγραφον αὐτοῦ εἰς τὰς κατὰ τὴν Λαρίσσαν ἐκεῖ καὶ κατὰ τὴν νοτιαρίας δεξιόνον Δεσποίνης. Τὸ φωνὲ ἔλος κατὰ μίνα Δεκέμβριον.
+ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐδεσσῆς Καλλίνικος.

Ἐνόντος τῆς βίβλου τοῦ ὁράσεως Μετὰ τὸ παράδοξον τοῦτο καὶ τὴν ὀρείχαλκον τοῦ νοῦ ἔστι χρῆσις τόσον ἁγία εἰκὼν παρεστῶσα ἐν μέσῳ μὲν τὸν ἅγιον δεσπότην ἑρμοῦ τῆς ἀρχαίας κουρᾶς ὀρεῖ αὐτὸν δὲ ἐν ὀρθοῦ μορφῇ υἱοὶ οἱ 12 ἀπόστολοι. Μετὰ ταῦτα ἀρχίζει ἡ ἱστορία τοῦ Δανιήλου, ἱστορία Α' Πέτρου, τοῦ αὐτοῦ Β' ἱστορία α' τοῦ δεσπότου εἶτα καὶ πολλά, τοῦ αὐτοῦ γ', μετὰ ταῦτα ἱστορία Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ ἀρχίζει οἱ ἄνοι τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ Παύλου ἀπὸ ἀποστόλου καὶ ἑξῆς.

α' Πρὸς ῥωμαίους. αὕτη ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου εἰς ὀρφανοτρ-
β' φείον.

β'. Πρὸς Κορινθίους α'. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων εἰς ὀρ-
φανοτρόφειον καὶ Σωσθένου

γ'. " " β'. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων εἰς ὀρφα-
νοτρόφειον καὶ Τιμοθέου.

δ'. Πρὸς Γαλάτας. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης εἰς ὀρφανοτρ-
ε'. Πρὸς Ἐφεσίους. φείον καὶ εἰς τὸν ~~ὅμο~~ ὅμον τῶν ὀρφανῶν αὐτῆς
ἀδελφῶν.

ϛ' Πρὸς Φιλιππησίους. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης εἰς ὀρφα-
νοτρόφειον καὶ Τιμοθέου.

ζ'. Πρὸς Κολοσσαεῖς. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης εἰς ὀρφα-
νοτρόφειον καὶ Τιμοθέου.

η'. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Αὕτη ἐγράφη ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς
~~Θ~~ορφανοτρόφειον καὶ Δεξιανοῦ καὶ
Τιμοθέου.

θ'. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'. Αὕτη ἐγράφη ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς ὀρφα-
νοτρόφειον καὶ Δεξιανοῦ καὶ
ι' Τιμοθέου.

ι'. Πρὸς Τιμόθεον α'. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας
εἰς ὀρφανοτρόφειον μόνον

ια'. Πρὸς Τιμόθεον β'. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης εἰς ὀρφα-
νοτρόφειον μόνον.

ιβ'. Πρὸς Τίτον. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς
ὀρφανοτρόφειον μόνον.

ιγ'. Πρὸς Φιλήμονα. Αὕτη ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης εἰς ὀρφα-
νοτρόφειον καὶ Τιμοθέου.

ιδ'. Πρὸς Ἑβραίους. Αὕτη ἐγράφη ἀπ' Ἰταλίας εἰς
ὀρφανοτρόφειον, ἀνωνύμου καὶ
ἀπογράφου.

Ἐκ τῆς ἀρχαίας μαρτυρίας τοῦ ἁγίου Δαμα-
σκηνοῦ Πατρὸς, τοῦ ἔτους τῆς ἱερᾶς ὁράσεως εἰς Ἀθή-
νας. Ἀρχὴ Ἐμφανίσεως Πατρὸς ὁ, ἔτους τοῦ
εἰς Ῥώμῃ υἱοῦ Νέρωνος τοῦ Καίσαρος Ῥωμαίων

Γέρων τῶν παραμῶν ἀρμενάς μελά λε' ἔτων
τοῦ σκληρίου νεόδουλος λέγει εἶναι τὰ
παῦτα ἔτη ἀπό τῆς ηρήσεως αὐτοῦ μέχρι
τῆς ἡλικιώσεως ἔτη λε'.

Φόβος τῆς ορεί Ῥωμαίους ἐκκλησιῶν.

Κεφάλαια τῆς αὐτῆς ἐκκλησιῶν.

Ἐκ τῆς ἀρχαίας μικρογραφίας τοῦ ἁγιολόγου
Παύλου. Ὁ Ἀπόστολος παίδευλα τοῦ δρόμου
κρατῶν δεξιόν καὶ ἐκλογῶν. ἐν τοιαύτῃ
τοῦ δέσει αἰδέσθη ὅτι μοῦ εἶναι γνωστόν
ἀναγνωρίζεται ὁ Ἀπόστολος. Θείον τοῦ
Ἀποστόλου Παύλου ἐκκάρκι ὅμοιος ὄχλου
ἐν ᾧ ἐποδεικνύεται οἱ ἐπιστόμματα τοῦ
Παύλου ἐκτελούμενα. ἐν τοῖς τοῦ ναοῦ
κρατεῖ ἐκκλησιάρικον ἀποίον τῆς διδαχῆς τοῦ
Παύλου. Ἀναγνωστῆ τοῦ Παύλου ἴδιος ὅμοιος
ὄχλου, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται γέρων τῆς ~~κοροιδεύοντας~~ αὐτῆ-
σεως τοῦς μέσον αὐτοῦ 1.Χ. ἐκτελούμε-
νος.

---

† Ὅτι ὁ ἐκεῖνος Παῦλος ἐν Ῥώμῃ λόγον.

† Αὐτῆ ἡ ἐκεῖ Ῥωμαίους ἐκκλησία ἔγραψε διά τοῦ Ῥοῦφου τῆς διακόνου ἐκεῖ Κορίνθου. ἡ διάκονος

Υπόδεσις της οικίας Καρυνδίου οικίας ίσως

Τα παράλληλα αυτής της ιστορίας

+ Ιστορία γεγραμμένη υπό Καρυνδίου.

Τίχος της οικίας Καρυνδίου ιστορία ήτις γράφη από Εξέτου δια δεξιάς και Εφεσουάλου και Αχαϊνού και Τιμιαδίου

Υπόδεσις της οικίας Καρυνδίου β' ιστορίας

Τα παράλληλα αυτής της ιστορίας.

Τα δύο γραφέντα υπό Καρυνδίου.

+ Αύτη η οικία Καρυνδίου β' ιστορία γράφη από Εχίωνος δια Τίλου και Λουκά +.

Υπόδεσις της οικίας Γαλάτας ιστορίας.

Τα παράλληλα της αυτής ιστορίας

Λείπει η ιστορία του πυρός

Τίχος της οικίας Γαλάτας ιστορίας

Υπόδεσις της οικίας Εφεσίου ιστορίας.

Τα παράλληλα της αυτής ιστορίας.

+ Τοις υπό Εξέτου σημείοις γράφει λάθος

Εγράφη από Ρώμης δια Τυχικού.

Υπόδεσις της οικίας Εχιωνοποιίου ιστορίας

Τα παράλληλα της αυτής ιστορίας

+ Τοις εν Εχίωνος γράμμα πάλιν Παύλου

Αύτη γράφη από Ρώμης δι' Ονησιφόρου.

Υπόδεσις τοῦ προς Κορινθίους ἐπιστολῆς.

Τὰ παράλληλα τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς

Κορινθίων τὸ πρῶτον ἐγράφη Παῦλος.

Αὕτη ἡ πρὸς Κορινθίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης
διὰ Τιχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Υπόδεσις τοῦ προς Θεσσαλονικεῖς α' ἐπιστ.

Τὰ παραλ. τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς

Τοῖς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα γραφὴ τοῦ Παύλου.

Ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Υπόδεσις τοῦ προς Θεσσαλονικεῖς β' ἐπιστολῆς.

Τὰ παραλ. τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Τὰ πρώτερον γραφέντα τοῖς Θεσσαλονικεῖς Παύλου.

Ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν

Υπόδεσις τοῦ προς Τιμόθεον α' ἐπιστολῆς

+ Πρῶτον ἐπιστέλλουσι τῷ Τιμοθέῳ +

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας,
ὅτε ὑπὸ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Κατακεκαυμένης

Υπόδεσις τοῦ προς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς

Τὰ αὐτὰ Ἰωάννου Παύλου προς Τιμόθεον

ἐκκλησία Β'. Αὕτη ἔγραφη ἀπὸ Ῥάμνο
περὶ Τριόδιον τῶν Ἑξακίων ἐκκλησιαστικὴ
αἰ ἐκόπουσον, "Ὅτι ἐν δυλίρος παρὰ τὸν
Παῦλος τῷ Νάρωνι.

Ὑπόδεσις τῶν περὶ Τίτον ἐκκλησιῶν.
Τὰ παραγ. τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν.

Ἡ περὶ Τίτον ἐκκλησία τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου
Παύλου. Ἔγραφη ἡ περὶ Τίτον αὕτη
ἐκκλησία τῶν Κρητῶν ἐκκλησιάς ἐκόπουσον
πρῶτον χερσονήσου, ἀπὸ Νικοπόλεως
τῆς Μακεδονίας, ἐκόπουσαν δὲ τῷ Ἴσθῳ.

Ὑπόδεσις τῶν περὶ Φιλήμονα ἐκκλησιῶν

Τῷ Φιλήμονι τάδε ἐκκλήσιαν Παῦλος.
Αὕτη ἔγραφη ἀπὸ Ῥώμης περὶ Φιλήμονα
δι' Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ὑπόδεσις τῶν περὶ Ἑβραίους ἐκκλησιῶν.
Τὰ παράδοξα τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν.
+ Τοῦτον Παῦλος γέγραφε Ἑβρ ἐν ῥώμῃ
Ἡ περὶ Ἑβραίους ἔγραφη ἀπὸ Ἰταλίας διὰ
Τιμοθέου.

Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
θεολόγου

Συναξάριον οὖν δεῖ τοῦ Πρεσβυτέρου
ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ ~~τοῦ μηνὸς~~ αὐτῆς τῆς
μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ
καὶ λε' ἑβδομάδας, ~~εἰς μὲν~~ ἔτη μὲν
καὶ ἔας. τῶν ἁγίων ἱερέων καταλέγον
δὲ ἐν αὐτῷ τῇ χώρᾳ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου

Σαββάτου σημείωσον τὸν μῆνα καὶ τὸν μηνα-
γέτην τὰ ἀναγκαιότερα.

Ἑρμηνεία τῶν ὀφείλουσιν ἀναγινώσκεσθαι
εἰς ἑκάστην.

Ἐπόρχεται οἶκος τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ~~Κυρ~~
Ἐπαγγελίων. Ἐν ταύτῃ ἐγκειται ὁ ὑπόδικος.

Κώδικες β' ἐκ μεμβράνης μικρὸς
0, 21, φύλλα 0, 21, σάκχος, 0, 8, ἑλκυ-
μένον δ' ὑφάσματος σημερινοῦ ἐκοχῆ.
Ἐπάρχει τὸ δι' ἐκκλησιάρων. σημ. 1
Θεοδόσιος πατόνων ἐκ τοῦ τοῦ Ἐπαγγε-
λικοῦ συμφωνίας πρὸς δώδεκα σημει-
ώσεων ἀμφίβολον ~~[illegible]~~ ἐκλε-
κτόλον Βυζαντινῶν ἔχει δι' χρω-
νικῶν γραμμάτων ἐκάστου γραμ-
μάτων αἱ ἀναλόγω ἐκκλησίας τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ. Τοῦ μικρο-
γράφου σιτάνων τοίχων ἐκ τῆς ἐξ-
ωτέρου κορυφῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἄρας
Σοφίας ἔχουσι δηλῆς ἐσθῆτα Κυριακ-
ικοῦ καὶ ὁ παλιγγραφὸς ἀσκεῖται
τὸν ὁράσιν ὀφείλει γίδος (~~[illegible]~~) (jarpe)
σφραγίδων ~~[illegible]~~ γαλκοσκαφῆ, γραπτῶν,
καὶ μέγαρα τοῦ ἐγκυκλίου γίδος.
Ἐκ τῶν σιτάνων κατέχεται ἀπὸ
~~[illegible]~~ τὰ σχήματα καὶ ἐκ τῶν

αἰτοῦνται ἐν τῷ συνεχομένῳ κωμῷ τῶν Ἁγίων
γεωργικῶν κεφαλῶν. Αἱ μικραγραφαὶ αὗται
εἶναι γραμμένα ἐπὶ τοῦ ἀλεξανδρινοῦ ἀλφαβήτου.
Τὸν καλὸν Μαλδαῖον κωμητὴν τὰ κεφάλαια χρυσοῦ γράμματα.
Ἐν τῷ χρυσοῦ σφραγιδωτίῳ τὸ τοῦ καλοῦ Μαλδαίου Ἐδαγγήλιον. Ἐν τῷ σφραγιδωτίῳ
τὸ χείλος τοῦ Ἐδαγγελίου ὑπάρχουσι σφραγιστικοὶ κύκλοι ἐνεκεκολαμμένοι αἱ λέξεις Ἐδαγγέλια
Μαλὰ τὸ Ἐδαγγέλιον τοῦ Μαλδαίου κεφάλαια μικρὰ ὑπόκειται εἰς τὸ χωρίον
ἐν τῇ συνεχείᾳ τοῦ κειμένου μετὰ τὸ χωρίον
ἀρχέλαος

+ Τὸν καλὸν Μάρκον Ἐδαγγέλιον τὰ κεφάλαια. Ἐν τῷ χρυσοκολλήτῳ σφραγιδωτίῳ ἀναγινώσκομεν "Τὸ καλὸν Μάρκου εὐαγγέλιον."
Ἐν τῷ σφραγιδωτίῳ κόπτεται τὸ ἑξῆς ἐνεκεκολαμμένον καλὸν Μάρκου Ἐδαγγέλιον συγγράφει ὑιὸς Μάρκου εἰς Ῥώμην καλὸν ἐ χρόνους τῆς χριστιανικῆς ἀναγνώσεως. Οὗτος εἶναι ὑιὸς Πέτρου ἀποστόλου ὅπερ τὸ Ἐδαγγέλιον καὶ συγγράφει αὐτὸ μαθητὴς ἐν Πέτρου. καὶ οὗτος υἱὸς, ἀνεψιὸς δὲ Βαρνάβα υἱὸς δὲ Μαρίας, ἐν τῷ τοῦ ἀποστόλου διηγουμένῳ εἰς τὴν τοιαύτην φράσιν τοῦ Μαρκίου Ἰωάννου τοῦ καὶ κλεισαμένου Μάρκου καὶ Ἰωάννου γὰρ ἐπαγγέλω. Ὡσαύτως ἐν τοῖς σφραγιδωτίοις ~~ὑπάρχουσι~~ τοῦ καλὸν Μάρκου τοῦ τοῦ Ἐδαγγελίου ὑπάρχουσι πάρεργοι ἐνεκεκολαμμένοι σφραγιστικοὶ κύκλοι.

+ Τὰ περάματα τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου

Ἐν τῷ ὁρισθείσῳ χρονοκαιρῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ἐν ᾧ ὁρισθείσῃ νυκτερινῇ ὁ συγγραφεὺς τάδε: Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον συνεγράφη μετὰ τὸ κάθοδον τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως καὶ τοῦ Παύλου μαρτυρίου τὸ Εὐαγγέλιον καὶ συνεγράφη τὸ μαθητοῦ ὑπὸ Παύλου. Συγγράφεται δὲ αὐτὸ ἐν Ἐφέσῳ τῇ Ἐφεσίᾳ. καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἔργου ὁποῖα ~~ὁποῖα~~ οὐδὲ ~~ἀξιόλογα~~ ἀξιόλογα καὶ ὑπέρβαινον ἄνω δὲ καὶ καὶ τὸ σεσάρων ὑπέρβαινον ἐναγγέλια

Finale

+ Τὰ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον τὰ περάματα

Ἐν τῷ ὁρισθείσῳ χρονοκαιρῷ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. ~~Ἐν τῷ~~ Ἐν ᾧ ὁρισθείσῃ: Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον συνεγράφη ὑπὸ Ἰωάννου ἀποστόλου μετὰ τὸ χρόνον τῆς Χριστοῦ ἀναλήψεως καὶ Ἐφεσίῳ.

Μετὰ τὸ ἔτος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦτον ὑπάρχουσι αἱ ἑξῆς σημειώσεις εἰδοῦ χάρτου.

+ ~~ἐν τῷ~~ Ἐν ἔτει ϡ Ρ C ΣΕΙΙΔ. Χοιακὰ ἑρβεῖ: μηνὸς 13 εἰς τὸν ὑπόμνημα ὑπῆρξεν τὸ καρό.

Ὑπόμνημα ἐστὶν

+ Ἐν ἔτει ,αχοι σεπτεμβρίου 13 – εἰς τὴν ἡμέραν ὑπῆρξεν τὸ καρόν δεῖον καὶ ὑπερόν τετραπάρεμον, τὸ ἀνοῖξαν πλοῖον τοῦ ὀστέου καὶ διεφόρου καθεὶς ὑπῶν Μεγάλου τῷ ἐν τῷ

ε
Ϟ = σημείωσις

ὅρει τῆς μικροσφαίρας· ἀλλὰ καὶ τὸν σάλπιγγα ἀριστερῶθεν εἰς τὸ σεσρυμένον μέρος καὶ τὸ ἐξεστὸν ἔχον ὁ εἰς ἀριστερὰ χεῖρα αὐθέντης καὶ στεφανωτὴς κύριος Ἀνδρέας καὶ μηδεὶς βουλόμενος ἀναζωνώσας τοῦτο εἰς τὴν σταυρωμένας καὶ βουλομένος κοινῇ τοῦ ἐν τῇ βάρει ἀγέλου ἀρμοσμένου τοῦ παρὰ ἀτοῦ.

Ἔλαχιστος τοῦ ὑπερέχων ἰδιοβούλου

Τὸ ἐλαφρὸν τοῦτο ἀνδρικὸν χρονογίον φέρει εἰς τὸν χαρακτῆρα δὲ τοῦ γραφέως ἐξάγεται σημεῖον ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ δ' εἰ ὁ αὐτὸς

Κινήσεις τοῦ ψαλτηρίου ἐπὶ μικροῦ μέτρου 0,15, μεγάλου 0,12 πάχους 0,5 ἔχων σημ. μικρογραφίας.

σημ. 1 + ψαλτήριον ἐπὶ δεξιὸν μέρος ἐκτὸς ἀγκωνίου. Ἀνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐν χαρακτῆρι μικρογραφίας ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ σωτῆρος τοῦ Παντοκράτορος δεξιᾷ ~~ὀξυγραμμένη~~ ἐξηγημένη· ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἐκτύπου εἶναι ὁ ἀρχαῖος βυζαντινὸς τύπος, ὅστις παθερῶθη ~~τοῦ~~ εἰς διακόσμησιν τῶν δόμων τῆς ἐκκλησίας. Ἕκαστος ψαλμὸς ἔχει ἰδίαν μικρογραφίαν, ἐν τῇ δεξιᾷ ~~νῦν~~ χεῖρα ἐφαρμόζουσα. Αἱ διάφοροι μικρογραφίαι τοῦ ψαλμῶν παρίστανται οὕτω ὅτι τοῦτον ὑπάρχει ἡ ἀνωτέρα εἰκὼν τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπ. Τὸ σημεῖον + σημαίνει ὅτι ἡ μικρογραφία διατηρεῖται μόνον κατά, τὸ δὲ σημεῖον X = ὅτι ἐφθάρη μόνον.

ψα ~~α~~

Ἰδοὺ τοίνυν ὁ Δαβὶδ ὄμνυσι πρὸς ὄμνυον πα- ψ. Β'
δηρένον ἐβραίων, ὃν ἄρα παρίσταται ὁ Ἰη-
σοῦς.

Ἄρα τοίνυν ὁ Δαβὶδ ἐνὶ ὅρους ὄμνυσι πρὸς ψ. Γ'
ὄμνυον ἀνδρώνων δικαίων διὰ χεῖρα τοῦ
ἀνοῦ ἐξηρχαρέμου ἐκ τάφου. Κάθου τοῦ Δαβὶδ
ἐστὶν δύο ἐνωτίς.

ψ. Δ'

Ο Δαβὶδ προσεύχεται ὑπὲρ ἀναλήψεως ὑποστρόφου
νοῦ διὰ χεῖρα τοῦ
ἀνοῦ.

ψ. Ε'

Ο Δαβὶδ προσεύχεται ἐνώπιον τῆς ἀποδιδοῦ-
σης τοῦ ἀνοῦ εἰρήνη δὲ ἐστιν ἡ γραφή

ψ. ϛ'

Ἡ μυροφορία ὑποτίθεται πρεσβύτου ἐν ἀνα-
λήψει.

ψ. Ζ'

Ο Δαβὶδ προσευχόμενος ἐνώπιον τῆς ἀποδιδο-
ύσης τοῦ ἀνοῦ, ἀνιόν δὲ ἄρας κατέρχεται
ὄμνυον ἀνδρώνων.

ψ. Η'

Ο Δαβὶδ προσευχόμενος ἀπαντᾷ πρὸς τὸν X
υἱὸν αὐτοῦ μετὰ

ψ. Θ'

Ο Δαβὶδ προσευχόμενος ῥόπος ἐνώπιον τῆς
ἀποδιδοῦσης χειρὸς τοῦ ἀνοῦ.

ψ. Ι'

Ἐπειδὴ ὁ ψαλμὸς οὗτος ἀπόκειται εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Ψαλτῆρος, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὁ μελῳδὸς οὗτος ἀναφωνεῖ αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐν τῷ οὐρανῷ ἔνδα ὁ θρόνος αὐτοῦ, τοῦτον τὸν ὁποῖον ὁ Δαβὶδ πρέπει νὰ ὑμνῇ. ἐπὶ ἐπιφράξει τὴν ἐκ τοῦ Κυρίου σταυρόν. Ἀφίνει λόγον ἔνας ἡ χαρὰ τοῦ κυρίου ἐφ' ἣν πράξεται σταυρός.

ψ. ΙΑ'

Ὁ Δαβὶδ ὁμιλεῖ πρὸς ὅμιλον ἀνθρώπων ἄνα τὸν ὁποῖον ἐπιστήθεται αἰωνιότητα ἀπὸ τὸν θεόν.

ψ. ΙΒ'

Ὁ Δαβὶδ ἐγκωμιάζει τὸν χαρακτῆρα τὴν ἀποστολικὴ πράξεις προσωπικῶς τὸν ὁποῖον τὸν αἰωνιότητα χαρεῖ τὸν θεόν.

ψ. ΙΔ'

Ἔτσι τὸν λόγον τοῦ κυρίου ἐστήριξεν τοὺς οὐρανοὺς τὸν ἀστρόνων τοῦ ἐδῶν ἄν τὸ ἐξ οὐσίας ἢ ἐνέργειαν τοῦ θεοῦ. ἔτσι τὸν ὁ μελῳδὸς παρέχει τὸν θεόν Ἰωάννα πλοῦτα ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπιβεβαιώνει τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀνθρώπου εἰς δεδάσκει τὸν.

ψ. ΙΔ'

Ο Δ. Εἶναι τὸν χαρὰ πρὸς ἄνθρωπον ἐπάνω τὸν ὅρον ἄνα τὸν φωτὸν τὸν Κύριον τὸν παρομοίου εἰς τὴν σωτηρία σου καὶ τὸν παλαιοτικόν εἰς αἰῶνα σου. Ὅλα δὲ τοῦτον εἰς ἀρχὴν εἰναι χρέος παρέχει παρόμοιον ἡ μορφή.

«παρακλῆσεις τοῦ ἁγίου Παύλου.

Ψ. ΙΕ'

Θ 4. ἀπολύσεις σοῦ ἵνα ὑπάρχωμεν καὶ ὦμεν βεβαίως ἵνα τοῦ ἔχωμεν Ζ. ; 10.

+

Γ εἰς τὴν αὐτοῦ τιμίαν κεφαλὴν καὶ αὐτὰς τὰς χεῖρας

Ὁ ἀρχιερεὺς εἶδε σε φέροντα ἀμόλυντον ἀναμαρτήτου σφὸς τὸ συμβολικὸν χρῶμα τῆς ἱερωσύνης. Ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀρχιερέως ὁμοιάζει σε εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Χριστοῦ.

+

Ψ. ΙΘ'

Θ 4. κλίνω παρακλήσεις τοῦ Υἱοῦ σου καὶ ἀρχιερέως εἰς τοῦ οὐρανοῦ.

Ψ. ΚΖ'

Θ 4. προσεύχεσθε ἐκεῖ μακρὰν φαύλου ὄχλου ἀνθρώπων.

Χ

Ψ. ΚΗ'

Ἀνὸ ἄνδρας προσεύχεσθε πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναλαμπάνας τὰς χεῖρας ἔχοντας. Διὰ τοῦτο αὐτὰς νοῶν ὁμοίας πρὸς τοὺς χαρακτῆρας τοῦ πορφυρέου τοῦ Ἀναστάσεως Κύριον καὶ Παύλου, καὶ εἰς τοῦ ἔχουν 4 «εἰς νάματον τοῦ μὴ ἐξηγήσει ὁ ἐφόβος αὐτῶν». Ἄρα τὸν τοῦτον ἀνθρώπων ὑπάρχουν δυο-φορεί, εἰς ἀρνούμενοι ἐκείνος Παῦλος σημ. ὁ Κύριος αὐτοῦ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἄλλους ἔχει ἐκεῖ παρακλῆσεις τοῦ τὸν πορφυρέου Ἀναστάσεως.

Ψ. ΙΘ'

Θ 4. ἵνα ~~ἀγάπαν~~ ἀγιάσωσι τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου νεφέλαι,

+

~~Τὴν δὲ δεξιᾶν τοῦ αὐτοῦ~~ Τὴν δὲ δεξιᾶν τοῦ αὐτοῦ ἐκτείνει καὶ πυγμάνει ἐν τῷ τοῦ οὐρανοῦ πλατεῖ νῶτον, ἐκφέρει τὴν ὠμὸν σὺν δεξιᾷ πεσοῦσαν πρὸς τὸν δῆμον.

ψ. Κ'

Ὁ Δ. σήμερον καταγινώσκει μεγαλοφωνίαν τίνος ἐκ αὐτοῦ ~~τῶν~~ ὀφρύων ἐμπρήσας καὶ τὴν δεξιὰν ~~τοῦ δεξιοῦ μέρους~~ αὐτοῦ ἄχρι, κύρρ ἀπίστας καὶ ἀφάνειας ἐν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου σάββα. Ἡ ~~μακρο~~ μακρο. ὀλιγόστειαν τοῦ τοῦ δόξαν χρόνον ὀλίγον.

ψ. ΚΑ'.

Ὁ Δ. πόνος πεσούσης τῶν τοῦ οὐρανοῦ.

ψ. ΚΒ'.

Ἐν ἀνιλάρῳ.

ψ. ΚΓ'.

Ὁ Δ. ἐνώνων τὸν ἐξῆς σύνοιδον τὸν πεσούσης πρὸς αὐτόν, ἐνώνων δι' αὐτοῦ ἐνάρχει ὄρος ἐξῆς.

ψ. ΚΔ'.

Ὁ Δ. ἀνάκτησις τοῦ χώρου πρὸς οὐρανόν.

ψ. ΚΕ'.

Πεφεύγων ἐν ἀνιλάρῳ.

ψ. Κ. ϛ'.

Ἐν ἀνιλάρῳ.

ψ. Κ. Ζ'.

Ὁ σοφ. Δ. δικαιοῦ "ἀνόμων καταλαμβάνει τὴν τοῦ πρόσωπόν τοῦ ~~ὁ~~ ἐν χάματι. Ἡ μακροχρονία φυλάττει πρὸς τὸν οὐρανόν. τοῦ τοῦ ~~α~~ φόβου.

Ἡ μικρογραφία ς περιλαμβάνει τοῦ α' στίχου
ἀπόφασιν τῆς Κυρίου νιοῦ θεοῦ, ἀπόφασιν
τῆς πατρικῆς νιότητος πρεσβυτ. Διὰ μέσου δύο
ἀγγέλων φαίνεται μεγαλοπρεπῶς ἀνδρώνων ὁδη-
γούντων πρεσβυτ., ὁ δὲ Δ. ἐκτείνει μὲν δεξιᾶν
πρὸς τὴν νιότητα, ἐκ δὲ ἀριστερᾶς τὸν
θρονιστὴν τοῦ οὐρανοῦ.

ψ. ΚΗ'

Ἡ μικρογραφία αὕτη περιέχει τοῦ
αὐτοῦ στίχ. α ὑψώσεως Κύριε, ὁ Δ. ~~ὑψοῦ~~
ὑπεραίρων ὑψοῦ τὸ χέρας αὐτοῦ ἐπὶ με-
γαλεῖον θεοῦ ναοῦ, ὑποκείμενον εἰ
πόλιν δ' ἀμόδρου ναοῦ χώρας.

ΚΘ'

+

ψ. λ'.

ὁ Δ. προσευχόμενος ἐνώπιον τοῦ οὐρανοῦ.

ψ. λΑ'

Ἡ μικρογραφία περιέχει τοῦ αὐτοῦ στί-
χου, ἐκφωνούμενον τὸ ἅγιον βάσκομα.
Ἀνδρώνων ἀνάρχει πρὸς πολυμνιόθρας.

λΒ'

Ἡ μικρογραφία αὕτη περιέχει τοῦ αὐτοῦ
στίχου ἀγγελικάστα ~~δύο~~ δύο δίκαιον εἰς κυ-
ρίου αἴρουσι χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν.

Χ

λΓ'

ὁ Δ. προσευχόμενος.

λΔ'

ὁ Δ. ἐκτείνει χεῖρα πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐκ δεξι-
ῶν πηγάζει ὕδατα ἐξεχέου.

λε'

Ο Δ. φροντίζει ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ ὁ πλάβος.

φ. λε.

Ἐν Ο Δ. ἐνώπιον δύο γυναικῶν ἀνδρόγυνον. ἡ μητρογραφία αὐτῆς γράφεται ἐπί τοῦ ὀλίγου ἀ, ὁ δ' ἀ λή, οἱ δὲ παράγοντες ἐξοφειλόμενοι εἰσί τοῦ ἀγοραστοῦ τῶν ἀσβεστῶν ἐξοφειλόμενοι.

φ. Ν'.

Ο Δ. φροντιζόμενος.

ἡ δεκτικόν τῶν γλυκοσαν αὐτῶν

φ. λΗ'.

Ο Δ. ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ ὁ ὁποῖος δέ ὁ πλάβος. ἡ μητρογραφία αὐτῆς γράφεται ἐπί τοῦ γίνεται ἡ ἐφήμη, ὡς σταυρός μου φυγαστήν, καὶ ἐπί τοῦ γα ε καὶ φ.

φ. λθ'.

Ο Δ. φροντιζόμενος ὑπό τοῦ πατρικοῦ, ὁποῖος δέ αὐτοῦ ἐκτυπώ γάμος, ἀφοῦ ἐξηφάνη.

Ἡ μητρογραφία γράφεται ἐπί τῶ σταυρόν γίνεται ἡ καὶ ἀπήγαγε τῶ γάμον ἐκκλησιάς.

φ. Μ'

Ἡ μητρογραφία γράφεται ἐπί τοῦ φράγκου γίνεται «Μανάρος ὁ ποτιόν ἐπί ὀλιγόν καὶ σύνλα» Αὐτός ὁ ἀνοῦς χρέος ἔχει ~~τάγρα~~ ἐπί πραγματικά γράμματα 12 χρ. ὅλη ἄρτον τοῦ σύνλα πρακτικοῦ σπίτι.

φ. ΜΑ'

Ἡ μητρογραφία αὐτῆς παγκ ὁ λαλαγγάνα νυφίδα ἔχει πρόσωπον ἐπιπόδιον καὶ σίτινον ἐπί τοῦ σύνλα. Κάρβουν χειδαρικόν ὁ ὁποῖος ἡ σωστά χειδαρικά ἀρχαιοτάτη ἐξόφλησε τοῦ ἄσπρον αὐτοῦ ἀπό τοῦ ἀγοῦ φαίνη, παρόλον ὅλη φύσιν πρός τοῦ ἀγοῦ τοῦ ἰσχυρόν τοῦ χωρίου. Τό σύνβεβον τοῦ εἶναι ἐπί τῶν πρώτων χειδαρικῶν σφαλμῶν ἄλλα μεταχειρίσθησαν ἐπί παρά τοῦ σταυρόν ὅπου παλαιότερον τοῦ πρός τοῦ ἀγόρου ἀρ' ἐπί αὐτῆς γεμός, αὐτῆς ὕψος, αὐτῆς βάθος, αὐτῆς ὕψος ὑπόγαιο καὶ χρόνος αὐτοῦ τοῦ ἀγόρου τοῦ χειδαρικοῦ. Ἐπειδή

μιμογραφία αὕτη παρεσταθεῖσα ὑπὸ τῆς ἁγίας [illegible]
θεοῦ υἱοῦ (Ἰησοῦ Χριστοῦ) αὐτοῦ Δ. [illegible]
τῆς τέχνας ταύτην.

Σημ. Οἱ ἀρχαῖοι Βυζαντινοὶ γραφεῖς ἀπεικόνισαν τὸν
τοῦ Σωτῆρος χωρίον «ὁ ἐρῶ ὀπίσω ἐμοῦ ἐρῶ δυ-
νατέ τοῦ παρακαλέσω», καὶ ἐκεῖ τοῦ χωρίου ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
ἀνέβη καὶ ἔκραξε, ἐρῶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δεν-
τοῦ οὐρανοῦ πατέρα, ~~ἐκ τῶν~~ οὐδεὶς ἐγγράφει
τοῦ θεοῦ ἄλλα ἐρῶ πάντα τοῦ Ἰησοῦ.

4.μβ' Ὁ Δ. ἐξορκίζεται τὸν ἀκόλουθον ἀφῶ τοῦ οὐρανοῦ,
Ἀλλὰ ἔχει τὸ παρεκκλίνον τὰ φ. τοῦτο.

4.μγ' Ὁ Δ. τίνει τὰς χεῖρας ἐνώπιον τῶν αἰώνιων χαρῶν
τῶ θεοῦ ἐνῷ ὁποῖον αὐτὸν ἐρεῖ ἄνθρωπον ἀφοῦ
ὑπάντων τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσκυνοῦνται τὰ ἔθνη
τὰ πρόσωπα ἀπὸ χεῖρας.

4.μδ' Ὁ Δ. ἐνώπιον τῶν αἰώνιων χαρῶν τοῦ θεοῦ,
ἐνώπιον δὲ αὐτῶν ἔχει βασιλεῖς τῶν γῆς κλίνου-
σι γόνυ. Ἡ μιμογραφία αὕτη διαιρεῖται εἰς τὰ
στίχον 4. «καὶ ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῶν γῆς συνηχθη-
σαν» καὶ 5 καὶ 6 «αὐτοὶ ἰδοὺ τὸν αὐτὸν ἐθαύ-
μασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, ἔτρεμεν ἐκε-
κάβεσε αὐτόν.»

4.με' Ὁ Δ. δίδαξεν δύο τίνος ἐξαίρετον ἐνώπιον
αὐτοῦ, ὁποῖον δὲ αὐτὸν ἀρεσκόμενον ἀπὸ τοῦ θεοῦ
οὐρανοῦ. Ἡ μιμογραφία αὕτη διαιρεῖται εἰς τὰ
1, 2 καὶ 3 στίχον.

4.μθ' Ὁ Δ. προσεύχεται ἐνώπιον τῶν αἰώνιων χαρῶν τοῦ
θεοῦ, μακρὰν δὲ φαίνονται δύο ἄνθρωποι ἐν
ὁ εἷς ἔχει κάρυδα, ἢ παρακαλεῖται καὶ φαί-
νεται ὅτι εἶναι ἀνωνύμους τὸν δύο τοῦτον φοιτῆτας

Φύλλον.

ἐπί τοῦ κ' λιχ. «Καθήμενος κατά τοῦ ἀδελφοῦ
συνομιλεῖ καὶ κατά τοῦ υἱοῦ τῆς μητέρας αὐτοῦ
ὑπόκωφον, ἡ ἐπί τοῦ λιχνοῦ ἡ Ἡ ἐδάκρυσε καὶ πρὸς
αὐτὴν καὶ κατά μικρὸν ἐπί μηρίδας τοῦ.

Ἡ μικρογραφία τοῦ φ. λαμπροῦ τοῦ ἔτους κατέχει ὁλό- φ. κ'.
κληρον φύλλον τό ἀριστερόν φύλλον. Ἡ διάταξις
δι' ἑνὸς ἐπινόου ἔχει οὕτω ~~ἐπ ...~~ Ὁ ὁμοφύλος
Νάδαν γίνεται θεός τοῦ Δ. καὶ Ἀφήσατε Κύριον
τό ~~...~~ ἀπάρτιμα σου». Ὁ Δ. ἐπιστήθιος δι' τό
μέν ἐπί δεξιόν καθήμενος, ἄνω δ' αὐτοῦ
ἄγγελος ὁπίσω αὐτοῦ διά ῥάβδον, τό δέ ἐπάνω
ἐρμηνεύει εἰς τοῦς πόδας τοῦ ὁμοφύλου Νάδαν.
Διά τῶν δύο ὁμοιοτάτων τῶν Δ. ἐπιστήθιος
τοῦ φύλλου καὶ κατάστασιν τοῦτον, ἡ μελάνα
καὶ ἡ ὀμφύρνον.

φ. κα'.

Ἡ μικρογραφία τοῦ φ. λαμπροῦ ἐπεί-
θιος εἰς τοῦ τέλους τοῦ φ. Ἀνίνα ὁ ~~Ἰσαάκ~~
Ἰσραήλιτος ἀναγράφει εἰς τοῦ Ἰακώβ ὅτι
ἤρθεν Δ. εἰς τοῦ οἶκον Ἀβραάμ. Ἐπί τοῦ
ἀριστερά δέ γεγονότος τοῦ τοῦ ὁ ὁμ. Δ. συνέ-
γραψε τοῦ φ. λαμπροῦ.

φ. κβ'.

Ὁ ὁμ. Δ. ὁμοιόχρωμος εἰς τοῦ δεξιόν ὤμου
τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροβαφής ἐπιστήθιος ἄφραν
ἐπί τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου τοῦ ὁμοίου κάθηται
ὁ Ἀβραάμ. Ἡ παράστασις τοῦ ἄφρονος γνωρίζεται
κατά τοῦ. ἀ λιχ. «Εἶναι ἄφραν εἰς τήν καρδίαν
αὐτοῦ κατά τήν δεξιά».

4 ογ'. Η μπροστραφία του χαρτιού τούτου, γραμμένου στ' τέλος του φ. ήτον οι Σαρακηνοί αναγνώρισαν τον Σαούλ «ότι ιδού Δαβίδ κρύβεται παρ' ημίν.» και ούτως ο Δ. φαίνεται κυκλωμένος εν οίκω δια παραβολάρια τον εκκλησιαστικόν μέτρον του κεφαλαίου.

φ. νδ' Ο Δ. νεοσύλλεκτος ένωσον τη αποδείξει χωρίς του δεκ.

φ. νε'. Η μπροστραφία του φ. τούτου γραμμένου στ' τέλος του φ. τούτου. Ο Δ. κρύπτεται εν μέσω των πρακτικών αυτόν αναφέρων εν Γέθ.

φ. νς' Η μπροστραφία τούτου φ. τούτου γραμμένου στ' τέλος του φ. ήτον ο σφρ. Δ. ένας κυκλωμένος εν σκύφοις ο δε Σαούλ ίδον ένοον ο φόβος εξέχει τον παλαιωνίου αυτόν.

φ. νζ'. Ο σφρ. Δ. δδάσκει το κέρατον του φ. τούτου εν όρεσι εξάρατον από αυτού.

φ. νη'. Η μπροστραφία του φ. τούτου γραμμένου στ' τέλος του φ. ~~Θωσα~~ ο Θωσα ανέβκεψεν Σαούλ και εφύλαξε τον θάνατον εν τοι τω δαιμονιωδεις αυτόν. Εξαπλώ αι εφ' τας ανωίδας κάθον τας ένωσον κυκλωμένον ανάμεσα

Η μικρογραφία του φ. 1ου του χαρτίου του Ίδιου Ευαγ. α με ανάλογο περιεχόμενον με Μεσοποταμίαν Συρίας και την Συρίαν Ελβάς και εικόνες Ίωαβ και Ιωάβαζ του ένδον εν τη φάραγγι του Αγίου Δονατα χιράδας. Εν τη μικρογραφία ταύτη ο Α. φαίνεται ορθοκαθήμενος πάνω υπάλας μεγάλης ουράς εν τη φάραγγι δίπλα Αγίου φαίνεται και ιερεύς παρακαλεί υπό πολλά χάνιν του ένδον.

φ. ξ.

Ο Α. ορθοκάθηται ενώπιον του θεού υπό αύλον δι' ίσταται δένδρον μέγα

φ. ξα'

Ο Α. ορθοκάθηται ενώπιον του θεού υπό αύλον δι' υπάρχει δένδρον.

φ. ξβ'

Η μικρογραφία αύτη παριστά τον Α. ορθοκαθήμενον εν τη ερήμω της Ιουδαίας και λέγει τα του φ. „Ο θεός, ο θεός μου πρός σε ορθρίζω.“

φ. ξγ'

Εν τη μικρογραφία ταύτη ο Α. ορθοκάθηται επί του θεού δεξιόθεν του εχθρού αυτού ενωδεκάτου επί τόπου εικ. α', β', γ' και ε'.

φ. ξδ'

Ο Ιωσήφ Χρυσός περιβάλλει λάρνακα και υπόγειον της πηγής άνω δι' αι τα δάκρυα τα μέμματα 12 χ2 δάκτυλα πανοχήμενον

~~σταρωτοὺς δάκτυλους~~

4. ξδ'

Ὁ Δαβὶδ ἀμνεῖ ἐπόνησον τὸν αὐθέντην χαρὰν τοῦ θεοῦ ὁποῖον δὲ αὐτοῦ ἐπόνησεν μέγας θεός. Ἐπρέπετο πρὸς τὴν χαρὰν αὐτὴν ἐνὸς τοῦ δίχου 2 καὶ ½ ἢ δὲ παράδοσις τοῦ αἴτου εἶναι ὁλόκληρον ~~ἐπὶ~~ δίχου ~~τε~~ 1 καὶ 4.

ξε'

Ὁ Δαβὶδ ἀμνεῖ ἐπόνησον τὸν αὐθέντην χαρὰν τοῦ θεοῦ. Ἐπόνησον τὸν Δαβὶδ ὑπάρχει παράδοσις ὅτι τὰ χόρτα τα ἐνὸς συγκεχωρήσα ἀπὸ τοῦ χεῦρον. Τὸ ἐν μέσῳ ἐρυθρὸν χόρτα καὶ τὸ κόν τὰ κάτω παράδοσον χόρτα πάντα πρέπετο ἐνὸς τοῦ 12 πόχ. ἀπὸ δόμον διὰ νυφὸ καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγησις ἡμῶν εἰς ἀναμφιβολίαν.

Β5'

Ὁ 4. πρωτόκτιστος μόνος ἐπόνησον μέγα τοῦ οὐρανοῦ ὁποῖον δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει εἶναι.

---

4. ξζ'.

Ὁ Ἱωάννης ἔφερον ἐνὸς καὶ ἀγαθὴν ἐπὶ ἐπιγραφὴν 12 Χ 2 καὶ πρέπει νὰ χτάρτον τὸ δὲ δεξιᾷ πλάγιον ἀπὸ ~~μετ~~ ὑπὲρ τρεῖς πανσοχήμους σταυροὺς δάκτυλος ὡς τὸ χόρτα εἶναι ἐξαιρέτον ἀπὸ τοῦ χεῦρον. Ἡ παρὰ

τοῦ ὑποῦ συμβαινόμενον παρὰ κατα-
δένς. ἡ παρόδαος αὐτοῦ διεύρε-
λαν ἐπὶ τοῦ δίχ. 4. ὁ κύριος ὅτομα
αὐτοῦ ἦν ἡ δὲ παρόδαος τὴ δαιμόνων
διεύρελας ἐπὶ τοῦ ἀ δίχ. ἀναβλύνς ὁ
δρὸς καὶ δαιμονιοδιήλωσαν οἱ ἐχ-
θροί αὐτοῦ καὶ ἐφύλωσαν ἀπὸ σε-
σάκων δρῶν οἱ μισοῦντες αὐτόν
ἐφ' ὧ καὶ πόσον δὲ τὴ κόρφας
τοῦ κοσίου δαιμονιωθέλας καὶ
ἐκάμνον ἀπὸ πεσσάκων μετέπειτα
ἐφ' οἱ αὐτοί, ἐκβάλλν οἱ δαίμονες.

ψ. ξη'

Ὁ Δ. κύριος ὁ μόνος ὑδατοβλυδρομί-
νος ~~μόνος ὑετός~~ κόμφαν τὴ σόφνν
αὐτοῦ. Ἀφ' ἀμεσόλεας ἐκ χείρας
πεσόντ δρόν, ὅτι κύριος αὐτόν δὲ
τὴ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐξερχομένν χιεσό.
Ἡ μυεσογραφία αὐτὴ διεύρελας ἐπὶ
τοῦ ἀ 5ου χ. ἀλλόνν με ὁ δρὸς ὅτι κύμ-
δυσαν ὕδατα ἐνν ψυχήν μου "

ψ. ξθ'

Ὁ Δ. προσύχεται ἀνάνιον τοῦ ὑποῦ
φανερόνον εἰς τὰ χέρη τοῦ οὐρανοῦ
" μυεσογραφία αὐτὴ διεύρελας ἐπὶ
τοῦ δίχ. ἀ " Ὁ δρὸς πόλμι κοιδιεάρμν
πόνον, ἐν πολὺ κοιδιόαί μοι σόνον "

ψ. ο'

Ο Δ. ποιμένας ὑπόκειται τὸν Ἰησοῦν ἐσταυρωμένον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ μέχρι θανάτου ἡ μυροφόρα αὕτη θυρίδας ἐπὶ τοῦ α' στίχ. α

ψ. οα'.

Ο Δ. ὅμως ὑπόκειται τὸν Ἰησοῦν ἀναλογούντος αὐτὸν θυμώνων πρὸς τὰ ἰδιόν αὐτοῦ θεμελιώδον παίδα ἐπὶ τοῦ βασιλέως. Η μυροφόρα θυρίδας ἐπὶ τοῦ α'. στίχ. "Ὁ δεῖνα τῇ πεῖρᾷ σου τοῦ βασιλεῦ σὺ καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῇ υἱῷ σου βασιλεῖ." Ἐκεῖνοι δὲ ἰδιοφυοῦς ποιοῦσι ὁ Δαυΐδ, ἀπηγορευμένος δὲ ἡ βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ.

ψ. οβ'.

Η μυροφόρα αὕτη ἐπάνω λαμβάνει ὁ Δ. ὅμως πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἀνάλογον σταυροῦ ὑπογρονίζα αὐτόν. Η μυροφόρα θυρίδας ἐπὶ τοῦ α'. στίχ. "Ὁ ἀγαθὸς ὁ δεῖνα τῇ Ἰορδάνῃ τοῦ ἐν δεῖνι τῇ παρτίᾳ."

ψ. ογ'

Η μυροφόρα αὕτη ἐπάνω ἐστὶν ἐσταυρωμένη. Η μυροφόρα αὕτη ἐστὶν θυρίδας ἐπὶ τοῦ ὕψους τοῦ σφαίρου τοῦ Δ. ἐπαρέστω θεμελιώδη

νόμον, ὅν τὸν τοῦ Ἀδάμ.

Ψ.οδ'.

Ἐν τέλει τε ἡ μυστοφανεία αὕτη ἐστὶν, μὰν καὶ ὅμοιος δὲ ἐστὶν τὸν τῶν ψ. τοῦ παρὰ τοῖς Δ. ἐδαφίου καὶ νόμον οὗτος τοῦ Ἀδάμ.

Κ.οε'.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ παρεύρον πάντας οἱ παθόμενοι ἀνώνυμον Ἑλλὴν τέως πρόσωπον εἶχον ἐστῶτα, ὁμοιοτρόπως τὸν παθόμενον. Ἡ μυστοφανεία αὕτη ὁμοίως ἐστὶ τὸν τῶν ψ. ἀρχικὸς τοῦ Ἀδάμ ὑπὸ νεοῦ τοῦ ἀποδείπνου. Ὁ Ναάνουος φαίνεται ἐν εἶναι ὁ Ἀδάμ ὁδὲ τοῦ παρεύρατο ὁ Ἀσούριος.

Ψ.οζ'.

Ὁ Δ. ὁμοιοτρόπως νεοῦ τοῦ Ἀδάμ. Ἡ μυστοφανεία αὕτη ὁμοιοτρόπως ἐστὶ ἀναλόγως τὸν τῶν ψ.

Ψ.οη'.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἔτους ἀφίκετο ὁ Μανοῦς Ἀδάμου τὸ πάντων τοῦ ψ. ἐν τοῖς

ψ.

Εὐφράνας ἄρα ὁ Μωϋσῆς καὶ ἀπολύσας ἀγάπας ἄρα δι' ὧν παρακαλεῖ αὐτοὺς τὰ γράμματα ὁ ἀρχιστράτηγος Μωϋσῆς.

ψ. οα'.

Ο Δ. προσκύνησας ἐρώτησας τὸν ἀρχιστράτηγον ὁποῖον δι' αὐτὸν εἶναι ἀσπασμόν καὶ προσκύνησις, παρεβλέπετο τὸ τὰ ἔθνη τὰ μάστα τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀπέναντι ἐμπρὸς αὐτῆς, α'. στίχος

ψ. οβ'.

Ο Δ. προσκύνησας ἐπάνω τοῦ ἀνάλογον οὐρανοῦ ἐξαρχαρίου αὐτοῦ λαμπρὸς χαρὰ τοῦ θεοῦ.

ψ. ογ.

Ο Δ. ἐμπρὸς ἀρχὴ τοῦ θεοῦ, εὐπροσφάτας νοήσεις πόνον τὸν οὐρανὸν ἐξαρχαρίου χαὶρ τοῦ θεοῦ, ἀνάλογα τοῦ Δ. δὲν κατέχοντος προσόντων ἔργα. τὸ μικροφραγμένα αὐτὸ ὅλον κρυστάλλινα, ὑπερήφανα ἐπὶ τοῦ Δ. στίχ. ια λάβετε ψαλμὸν καὶ ὅλα τὰ ψαλτήριον ἱερωνὸν μετὰ πνεύματος.

Φ. Α. προσκύνησιν ἐνώπιον θρόνου τοῦ
οὐρανοῦ ὅπου δ' αὐτοῦ ἄρχει ἀναίτιος
νεὼ τοῦ θεοῦ καὶ χεῖρα ἁγίου καὶ
ἀμώμου ἐπιστήσας τὸν ἀρραβῶνα καὶ τὰ
χαρίσματα ἁγιασμοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

Ψ. οα'

Φ. Α. ὅμοιον προσκύνησιν ἐνώπιον θρόνου
τοῦ οὐρανοῦ ὅπου δ' αὐτὸς ἐπιστήσας
τὸν ἀρραβῶνα.

Ψ. οβ'.

Φ. Α. αὐ μόνῳ δύο οἴκων ὁμοῦ πίστον
καὶ χεῖρας ὡς θρόνα τοῦ οὐρανοῦ τὸ
ὅπου αὐτὸς βεβαίως παρεστῶς τὰ ἀγαθὰ
τὰ συμπνεύματα τοῦ κυρίου παρέσχεν
ἐν τῇ ἁ δίκ.

Ψ. ογ'.

~~Ψ. οδ'~~

Φ. Α. προσκύνησιν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου τοῦ
οὐρανοῦ ἐξερχομένου αἰωνίου χαρᾶς
τοῦ θεοῦ.

Ψ. οδ'.

Ψ. οε'

Ἑρμηνεία μικρογραφίας ἐπιγραφόμενα χαρακτῆρα
τὸ πάρεργον τοῦ Ψ. τοῦ ἔτους. Φ. Α. προσκύ-
νησιν ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ ὅτι φαίνεται
μόνος ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπιγράφων
τοῦ Α.

Υ.ωε'

Λαμπρά μετεωρολογία εικονίζουσα παρά τὴν πείρασιν τοῦ ἡλίου καὶ τὴν ὑδρ. ἐπαναφέρουσαν τὸν ἥλιον. Μετέωρον πνεῦμα αἴρει καὶ πυκνοῖ εἰς τὸ ὕψος νέφη ἐξαφανίζοντα ἀλλόκοτα. Η παράλαξις τοῦ πνεύματος λυρίδας εἰς τὸν ἀ. 5 λιχ. ἡ δὲ τῶν ἀστέρων εἰς τὸν λιχ. 4

Υ.ωϛ'.

Ο Δ. περιστέλλει ἐπέκεινα τὴν αὐδετὴν χαρὰν τῶν θεῶν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Υ.ωη'.

Ο Δ. περιστέλλει ἐπέκεινα τὴν ἡνοῦν ὅλης φατνίας εἰς τὸν οὐρανὸν πάχος νέφους καὶ ἐν λόγῳ τοῦ Δ. Η παράλαξις τοῦ κυρίου λυρίδας εἰς τὴν θεωρίαν λιχ. 1, 6, 8, 18, 46, 49, 50 καὶ 52, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τοῦ ὁρόματος τοῦ Κυρίου.

Υ

Υ.ωθ'.

Ἀναλύει ὁ Δ. ~~[illegible]~~ περιστέλλει ἐπέκεινα τὴν ἡνοῦν τῶν ~~[illegible]~~ φατνομένων εἰς τὸν οὐρανὸν πάχος νέφους καὶ ἐν λόγῳ τοῦ αὐτοῦ. Η παράλαξις τοῦ Κυρίου λυρίδας εἰς τὰ λιχνα 4, 13 καὶ 17, ἐν οἷς γίνεται λόγος περὶ τοῦ ὁρόματος τοῦ Κυρίου.

Ψ. 90

Η αὐτή εἰ ἀναλόγω παράδοσις. Η παράδοσις τοῦ Κυρίου δικαιοῦται διά τοῦ κ. 2, 9, εἰς ὃν ἀγάπας πόθος ὀφείλει τὸν ὅρκον τοῦ τοῦ Κυρίου.

Ψ. 91

Η παράδοσις τῆς μικρογραφίας τοῦ τῆς δικαιοσύνης διά τοῦ ἀ γρ. καὶ διά τῆς χαρᾶς δικ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀναφάσει τὸ ὅραμα τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ οὐρανοῦ εὐλογεῖ καὶ δέχεται τὸν Δαβίδ.

Ψ. 92

Ο Δ. προσοχάραν ἀνάσιον τοῦ Ἰησοῦ φανερόνει εἰς τὸν οὐρανόν. Η παράδοσις τοῦ Ἰησοῦ δικαιοσύνης διά τοῦ δαφόρου δίκην καὶ αὐτῇ ἀναφάσει τὸ ὅραμα τοῦ Κυρίου.

Ψ. 93.

Ο Δ. προσεύχεται ἀνάσιον τοῦ Ἰησοῦ φανερόνει εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δεξιά τῶν δύο ἄγγελοι κρατοῦν πρὸς αὐτὸν δόρυ καλάμου ἀνδρώδους ἐρρεμένου καλά μῆν, ἵνα φῶς εἶναι προσωποποιῆσαι τοῦ ἁ γίου πνεύματος ἀνδρικοῦ Κύριος, δεξιά ἀνδρικοῦ ἐναρμόσιαι. Σημ.

Σημ. Πάντοτε οἱ ἄγγελοι παρίστανται εἰς ἀλλη στάσι τῶν χειρῶν τοῦ Κυρίου.

τῇ 2 Μαρτίου 1886